

BAKA L. PATRIK

Heinrich Himmler és a nácik démoni okkultizmusa

Aranyvér, szeánszok, miszticizmus és fekete mágia
a Harmadik Birodalom felső köreiből

Popély Árpádnak,
köszönettel és nagyrabecsüléssel

Előjáróban

A XX. század a borzalmak kora, hiszen a világtörténelemben soha korábban nem került még sor hasonló, az egyes népek vagy társadalmi osztályok elleni, célzatos tisztogatásra. A rémtettekért, a gulágok és a koncentrációs táborok létrehozásáért azonban nem csak egy személy, a diktátor tehető felelőssé. A háttérben megannyi szürke emienciás működött, akik, tébolyukat és vérszomjukat tekintve, sokszor saját vezetőiket is túlszárnyalták. Közülük a legrettegettebb Heinrich Himmler volt.

A „világi” életrajz gerince

Himmler neve a náci Németország olyan szervezeteivel fonódott össze, mint amilyen a Gestapo vagy az SS. Ez utóbbit, mely eredetileg csupán Hitler személyes testőrsége volt, rövid idő alatt hadsereggé duzzasztotta, ő maga pedig, a háború alatt a rendőrség vezényletén túl, a belügyminiszteri tárcát is megszerezte. Himmler megkérdőjelezhetetlennek tartotta az árja-faj felsőbbrendűségét, s elsőszámú feladatának tartotta az elfoglalt területek megtisztítását és betelepítését. Ennek egyik fő eszközeként tekintett az általa irányított fekete lovagrendre, az SS-re. A környezetében csak Heinrich királyként emlegették, hiszen önmagát I. (Madarász) Henrik reinkarnációjának tartotta, s mint ahogy egy vasmarkú uralkodó, ő is feltétlen engedelmességet követelt. Hitlerrel ellentétben, aki a többi, ismert diktátorhoz hasonlóan távol tartotta magát az általa életre hívott borzalmaktól, Himmler nem csak a frontvonalakat és a keleti tisztogatások helyszíneit látogatta meg, de sorra járta a koncentrációs táborokat is. Amikor 1945 elején látta, hogy minden elveszett, kapitulációs nyilat-

1 Vö. NÉMETH István, *Heinrich Himmler. A Harmadik Birodalom főinkvizítora*, Rubicon, 2006/10., 6-7.

2 Vö. *Uo.*, 11. és Kurt RIEDER (GÉCZI Zoltán), *Mágia és okkultizmus a III. Birodalomban*, Vagabund Kiadó, Budapest, 2003, 47–61.

kozott tett a nyugati szövetségesek előtt, mire Hitler kiutasította a pártból. Végül brit hadifogságban, ciánkapszulával végzett magával.¹

Mindez azonban csak Himmler „világi” életrajza. A maszk mögött egy egészen más lény is rejtőzött.

A démon tündöklése és bukása

Himmler erősen nemzeti érzelmű, polgári, katolikus családban nevelkedett, nevét pedig Heinrich von Bayern hercegről kapta, akinek az idősebb Himmler volt a nevelője. Értelmiségi család fiaként sokat olvasott, főként a német történelemről és mitológiáról. Már gyerekként rajongott a lovagi eszmékért. Mivel gyenge fizikumú és szemüveges volt, sem a tengerészti, sem a szárazföldi egységek tisztí iskolájában nem volt maradása. Végül a Münchener Műszaki Egyetem mezőgazdaság és vegyészet szakán végzett.

Már egyetemi éve alatt nagy érdeklődést mutatott az okkultizmus és a spiritualitás iránt, melyek eszméi nála nacionalista, szélsőjobboldali elvekkel keveredtek. Mint Hitler, ő is a zsidóságban, a szabadkőművességben és a kereszténységben látta Németország legnagyobb fenyegetését, melyeket könnyörtelenül el kívánt taposni. Az idő előrehaladtával egyre feszebb szálak fűzték a fekete mágiát űző Germanorden (Germán Lovagrend) egyik antiszemita ágához, a Thule Társasághoz. Ezt a szervezetet sokan a náciizmus bölcsőjeként is emlegetik, hiszen nem csak az antiszemita tanoknak és a pángermán elméleteknek a melegágya, hanem az okkultizmusnak és a miszticizmusnak is. A csoportot 1918-ban alapította Rudolf Glauer. Az oda jelentkezőktől három generációra visszamenő árja-igazolást követeltek. A kommunizmus terjedését ellensúlyozandó, a munkásság körében toborozták híveiket, s a Hitler által NSDAP-vá átalakított DAP is a Thule Társaságból nőtt ki, sőt, a jobbra fordított szvasztika, azaz a horogkereszt is eredetileg a Thule szimbóluma volt. Ennek forrásiránya azért fontos, mert a náci által használt verzió a gonosz erőket idézte meg, míg annak ellentéte a jókért lett volna felelős. Az északon fekvő Thule szigetet a szervezet követői Atlantiszhoz hasonlították, s az ott lakozó erőkkel a mágia révén kívántak kapcsolatba lépni. A társaság tagjai a bajor hétköznapok teljes hierarchiájában jelen voltak, sőt, ők adták az igazságügy-minisztert is. A csoport vezetője, Dietrich Eckhart Hitlerben látta a germán faj messiását.²

Himmler 1923-ban ismerkedett meg az NSDAP-val, s döbbenetesen eszmélt rá, milyen óriási mértékben egyezik is meg a párt által propagált ideológia az ő világnézetével. Még ugyanabban az évben csatlakozott, s a müncheni sörpucásban már párttagként vett részt. Fokozatosan haladt előre a párt hierarchiájának lépcsőin, de 1930-ra már az NSDAP birodalmi propagandavezető-helyettese volt.

Az 1925-ben alakult SS-nek (Schutzstaffel) '27-től helyettese, '29-től pedig vezetője lett. Himmler nevéhez fűződik az SS párton belüli rendőrséggé való kiépítése, és kivonása az SA fennhatósága alól. 1930-tól képviselő, s mivel '31-ben sikerül levernie egy párton belüli

szerveződést, egyre közelebb jut Hitlerhez. 1932-re a müncheni pártközpont vezetője. Ugyanebben az évben az általa vezetett, a faji tökéletességre nagy hangsúlyt fektető SS eléri az ötvenezres létszámot. Amikor Himmler átvette annak vezetését, a csoport mindössze kétszáznyolcvan főt számlált. Külön vallást, szimbólumrendszert és mítoszt teremtett a számukra, ezzel is a világ meghódítására ösztökélve őket.³

Himmler alakítja ki az első koncentrációs táborot Dachauban. 1934 áprilisában a Gestapo, júliusában pedig az SS birodalmi vezetője, egyenesen Hitler alá rendelve. Az ő keze alá kerül a koncentrációs táborok irányítása, melyek felügyeletét az SS halálfejes szervezete, a Totenkopfverband látta el.⁴ 1936-ban végül az SS és a birodalmi rendőrség hivatalait egyesítették, így Himmler kezébe juttatva az állam teljes belső ellenőrzését. Ez a lépés azonos rangú vezetővé tette őt, mint amilyen a haditengerészet és a szárazföldi hadsereg főparancsnoka volt. Sőt, hiába jutottak később a Waffen SS-nek nevezett hadtestek a hadsereg berkeibe, azok végig Himmlernek tartoztak hűséggel, minek révén részben a Wehrmacht fölé is kiterjesztve a hatalmát. 1939-ben a Gestapo, a rendőrség és a Biztonsági Hivatal egyesítése is végbement, Birodalmi Biztonsági Főhivatal (RSHA) néven.⁵

Többek között a Werner von Fritsch tábornok elleni kirakatper is az egyik bizonyítéka volt Himmler okkult meggyőződésének, ugyanis a bíróságával szomszédos helyiségben gyülekező tíz SS-tisztet arra szólította fel, hogy „*akaratkonzentráció révén gyakoroljanak szugesztív hatást a vádlott vezérezredesre.*”⁶

Ezt követően, 1939–40 között a „Heinrich program” vezetőjeként az elfoglalt keleti területek megtisztítását is ő felügyelte; amint az titkos levelezéséből kiderült, egyenesen Hitler parancsára. A német nép gyermekeinek és unokáinak védelmére hivatkozva Himmler nem csak a férfinépeség, de a zsidó nők és gyerekek lemészárlását is elrendelte. Reinhardt Heydrich-kel karöltve a Wehrmacht által elfoglalt területek teljes felügyeletét látta el, minek folytán a zsidók és a szláv hadifoglyok koncentrációs- és munkatáborokba való kényszerítésének fő felelőse lett (1941–42.)⁷

1943-ban belügyminiszterré nevezték ki, s a Hitler elleni '44-es merényletet követően (Valkűr-hadművelet) immár még kiterjedtebb volt a hatalma a Wehrmacht felett.

1945-ben, a Visztula hadseregcsoport vezetőjeként azonban kiütöttek katonatiszti hiányosságai, mivel csapataival nem sikerült érdemben meggátolnia a Vörös Hadsereg előrenyomulását. A felelősség elől egy SS-kórházba menekült.⁸

1944-től, az SS külföldi hírszerzésének vezetőjével, Schellenberggel karöltve tárgyalásokat folytatott Svájc volt államelnökével, dr. Musyval, és Bernadotte, svéd gróffal a koncentrációs táborokban lévő foglyok szabadon bocsátásáról. Erre főként a Wehrmacht felett végzetesen sűrűsödő, sötét fellegek kényszerítették, s a kiütkeresés az egyre szorosabbá váló hurokból. A kapitulációs tervet is Bernadotte gróf révén juttatta el a szövetségesekhez ('45. április

3 Vö. NÉMETH, *I. m.*, 17.

4 Uo., 12–13. és RIEDER, *I. m.*, 94–98.

5 RIEDER, *I. m.*, 98–102.

6 Walter Schellenberget, az SS külföldi hírszerzésének főnökét idézi NÉMETH, *I. m.*

7 Uo., 14.

8 Vö. Uo.

9 Vö. Uo., 15.

10 Vö. Uő.,
*Himmler okkultiz-
musa*, 16–17.

11 Vö. RIEDER, *I. m.*,
7–13.

23.), ők azonban Himmlert nem fogadták el tárgyaló félként, és annak nyilatkozatát nyilvánosságra hozták a sajtóban (április 26.). Ezt megtudva Hitler április 29-én minden hivatalából felfüggesztette, és körözést adott ki ellene.

Himmler Heinrich Hitzinger néven próbált meg elmenekülni, de május 22-én brit csapatok fogták el Meinstedtben. Miután felfedte kilétét, különböző megalázó procedúráknak vetették alá. Ezek hatására harapta szét a fogába rejtett ciánkapszulát.

A Harmadik Birodalom démonát fejfa nélkül, pokrócba csavarva temették el, valahol Wendisch-Evern környékén.

Az első házasságából származó lánya, Gudrun Burwitz máig egy olyan segélyszervezet tagja, amely az egykor volt, rászoruló náciakat támogatja.⁹

Az árja tanok

A 18. században Sir William Jones jogászprofesszor Indiában elvégzendő feladatot kapott a brit koronától, ahol a helyi kultúrával és a szanszkrit nyelvvel megismerkedve arra az eredményre jutott, hogy az első civilizáció ott, Indiában jött létre, megelőzve a hébert. Tanai magával ragadták a német Friedrich Schlegelt is, aki megerősítette és továbbgondolta az elméletet. Szerinte az akkori, harcos, árja elit meghódította az egész világot, és annak minden táján fejlett civilizációkat létesített. Szerinte az árják az indogermán nyelvet beszélték, s fajilag egy nordikus őstől származtak. Az elmélet az idő előrehaladtával német területen egyre csak bontogatta szárnyait, és olyan neves alakok tették azt a magukévá, mint Richard Wagner, vagy Ernst Haeckel, a neves orvos és egyetemi tanár. Ez utóbbi szerint az árja faj képviselői a többi fajhoz képest felsőbbrendűek, mivel magukban hordozzák a civilizációt alkotó ősök génjeit, a náluknál alacsonyabb fajok pedig minduntalan a velük való párosodásra törekednek, épp e civilizációteremtő kód megszerzése, és a természet által föléjük rendelték letörése okán.¹⁰

Ezek az elméletek egyenesen felvirágoztatták az okkultista tanokat. Helena Blavatsky, a Teozófiai Társaság vezetője szerint az ősök létrehoztak egy földalatti világot, melyet alagutak kötnek össze, s annak központja – az árja faj központja – Tibet alatt található. Blavatsky működéséről sokat elárul, hogy tanai javát egy brit regény, Edward Bulwer Lytton, *Vril: Az eljövendő faj hatalma* című műve alapján építette fel. A kötet alapműnek számított a náci körökben, mely tartalmát tekintve az atlantisi civilizáció föld alatt élő hatalmainak készülő világhódításáról szól.¹¹

A náci okkultizmus és az SS boszorkánymesterei

Vril néven társaság (Fényes páholy) is működött, amelynek követői hittek abban, hogy különböző rítusok révén megszerezhető a világ

feletti hatalom. Hitler pszichológusa is közéjük tartozott, s feltételezhető, hogy a Führer ugyancsak a vril-tanokra alapozva építette fel tömegbefolyásoló beszédeit.¹² A társaság tagja volt többek között Karl Haushofer professzor és tábornok is, akiben mindhárom náci vezető, Hitler, Himmler és Hess is a legfőbb lelki vezetőt, a főmágust találta meg. A földrajz professzoraként ő rakta le az élettérelmélet alapjait, a teret ugyanis egyként fogta fel magával a hatalommal. Programja szerint a német birodalomnak egészen a Jangce-folyóig kellett volna terjednie, természetesen Tibetet is magába foglalva. Miután azonban Haushofer fia részt vett a '44-es, Claus von Stauffenberg vezette Hitler elleni merényletben, a főmágus is koncentrációs táborba került, a háború után pedig öngyilkos lett.¹³

A másik, neves okkultista náci szárnysegéd Karl Maria Willigut volt, aki 1933–39 között dolgozott Himmler mellett, s hivatalos látnokként óriási karriert futott be az SS-en belül. Később azonban kitűdött róla az a korábbi, még a bécsi bíróságon kelt ítélet, mely szerint pszichiátriai betegsége okán önrendelkezésre alkalmatlan, minek okán – s főként az SS-tisztek ráhatására – sikerült őt eltávolítani a lovagrendből. Willigutot, aki a fekete rend berkein belül Westhor néven működött, sokan Himmler Raszputyinjaként emlegették.¹⁴

Hitler okkult elkötelezettségét bizonyítja a Longinus lándzsája iránti rajongása is, melyről az a legenda járta, hogy aki a birtokába veszi, az meghódítja a világot. A Bécsben található relikviát Ausztria bekebelezését követően a Vezér el is ragadta, s a nürnbergi Szent Katalin templomban helyezte el, Himmler nagy bánatára, aki a wewelsburgi SS fellegvárba szánta az ereklyét.¹⁵

Wewelsburg kastélyát Himmler az SS kolostorának, misztikus szentélyének szánta, ahová számos alkalommal hívta össze fekete lovagrendje vezetőit. A szobákat Longinus lándzsájának korábbi tulajdonosairól, a Német-Római Szent Birodalom császáraitól nevezték el, s az egyes uralkodókhoz kötődő relikviákkal díszítették fel. Az SS vezetők mindig más szobát kaptak, leszámítva Hitlert és Himmlert, az előbbi ugyanis mindenkor a Rótszakállú Frigyesnek szentelt, utóbbi pedig a Madarász Henrikről elnevezett lakrészen szállt meg. A feljegyzések szerint a találkozó alkalmával különböző lelki- és koncentrálóképességi gyakorlatokat végeztek ott a tisztek. Himmler később SS akadémiát, a legkiemelkedőbb tisztek kriptáit, az elhunytak ezüstgyűrűinek termét, esküvők helyét és számos okkult termet kívánt volna ott létrehozni. A kastély kiépítésére a közeli munkatáborok rabjait kényszerítették. A várat a háború végén egy SS különítmény robbantotta fel.¹⁶

Az Ahnenerbe

1935. július 1-jén Himmler külön agytrösztöt hozott létre a germán múlt és a legrégebbi árja ősök kutatására, mely szervezet az Ahnenerbe, azaz „ősapáink öröksége” nevet kapta. Életre hívói közt ott volt Hermann Wirth, dán Atlantisztörténész és Walter Darré, a

12 Vö. *Uo.*, 80–86.

13 Vö. *Uo.*, 67–74., 157–166. és NÉMETH, *Himmler okkultizmusa*, 19. és Uő., *Az SS boszorkányai*. *Boszorkánykutatás és okkultizmus a Harmadik Birodalomban*, Rubicon, 2012/8., 64.

14 Vö. NÉMETH, *Himmler okkultizmusa*, 19. és Uő., *Az SS boszorkányai*, 62.

15 Vö. RIEDER, *I. m.*, 102–106.; 174–181. és NÉMETH, *Himmler okkultizmusa*, 18. és Uő., *Az SS boszorkányai*, 61.

16 Lásd: *Nincs semmi titokzatos az SS kastélyában*, Múlt-kor online = http://multkor.hu/20100408_nincs_semmi_titokzatos_az_ss_kastelyaban_es NÉMETH, *Uo.*, 18–19.

17 Lásd: NÉMETH, Ahnenerbe. Az ősi örökség intézménye, Rubicon, 2006/10., 20. és Uő., Az SS boszorkányai, 57.: 63. és RIEDER, I. m., 120–146.

18 Idézi Uő., Uo.

19 Lásd: NÉMETH, Uo., 20–21.

Faji és Telepítési Hivatal vezetője. Noha előzményeként számos okkultista csoportot emlegetnek, az Ahnenerbe egyre nagyobb térnyerésével ez az új társaság volt az, amely a legfontosabb okkult szervezeteket magába olvasztotta. A csoport kutatói, birodalmi alapkától származó pénzekre finanszírozva, a világ számos pontjára eljutottak, de a holokauszt „tudományos” igazolását is ők végezték el. 1939-ben 137 kutató – köztük professzorok is – szerepelt az Ahnenerbe alkalmazottainak listáján, akik az ősi árja építészetet, lófajtákat, hangszereket éppúgy kutatták, mint az elődök szexuális szokásait is. Hosszú távú terveik közt szerepelt a germán kultúra terjesztése, s a kereszténység felváltása az általuk protezsált, kultikus, náci népi vallással, a kereszténységben ugyanis a zsidók meghosszabbított kezét vélték felfedezni. Himmlert a témához személyes vonatkozások is fűzték, hiszen úgy tudta, hogy az egyik ösét, Margaret Himblert 1629 áprilisában, boszorkányság vádjával máglyán égették meg a katolikusok.¹⁷

„Ahogyan a fa kiszárad, ha elveszíti a gyökereit, úgy a nép is elbukik, ha nem tiszteli az őseit”¹⁸ – jegyezte le Himmler, azon elképzelése mellett érvelve, hogy az életérelmélet beteljesítését követően a keleti régiókban olyan, középkorba illő, mezőgazdász, árja falvakat kell majd létrehozni, melyek lakói nemcsak hogy katonák, de az ősi pogány rítusokat gyakorló emberek is egyben. Ennek reprezentálására 1937-ben létrehoztak egy modellkolóniát, nem messze Berlinton, ahol tizenkét SS-család élhette mindennapjait. Ezeknek minél több utód nemzése volt a kötelességük, igaz, csak miután felmutatták a tiszta árja származásukat bizonyító okiratokat. Himmler Konrad Meyerrel, a neves mezőgazdással tervezette meg ezeket a kolóniákat, és a Barbarossa-hadművelet sikerének esetén újabbak létrehozását készítette elő, Leningrád, Észak-Lengyelország és a Krím-félsziget vidékein. Állítása szerint ezek a területek mindössze húsz esztendő alatt germanizálhatóak lennének, hiszen a helyi szláv lakosságot vagy teljesen kiirtanák, vagy rabszolgasorba taszítanák. A kis, harminc-negyven házból álló falvak mindegyikében lenne pártház, amely egyben oktatóközponti funkciókat is ellátna. Himmler arra is kitért, hogy amennyiben a betelepülőknek honvágyuk támadna, még akár a német anyaföldre emlékeztető bükkerdőket is telepíthetnének.¹⁹

Az Ahnenerbe központi küldetése azonban az ősi, germán hagyományok feltárása és feltámasztása volt. Ebből kifolyólag a dél-tiroli népzénet éppúgy kutatták, mint ahogy népes expedícióik vonultak egészen Tibetig, archeológiai kutatások céljával. A germán népzénet harmonikusnak, míg a hébert disszonánsnak nyilvánították, ezzel is az előbbi felsőbbrendűségét igazolva. Sőt, mivel a Németországot körülvevő nemzetek népzenejénél számos hasonlóságra leltek s német viszonylatában, ezen területek megszállását menten indokoltnak tekintették. Fontosak voltak továbbá a nyelvészeti és az ékírás-kutatások is. A világ figyelmét persze leginkább a már emlegetett Tibeti akció vonta magára, Ernst Schäfer vezetésével, akit egészen

magával ragadott a keleti világ. Több mint háromszáz ember szokásait, családi életét, szexuális életét vizsgálták meg, arcmintákat vettek, és számos tudományterület ismereteit bővítették, igaz, nem melleleg kipuhattak azt is, hogy Sztálingrád elestével számítani lehetne-e a tibeti uralkodó szövetségére a britekkel szemben. A hazavitt anyagokból készült *Az ismeretlen Tibet* című film. Később aztán a világ számos pontjára indítottak újabb és újabb expedíciókat, Görögországba, Bulgáriába és Dél-Amerikába éppúgy, mint Észak-Afrikába is, Tibethez mérhető szent helyként azonban csak Izlandot tartották számon, s főként az ott fellelhető ősi, germán irodalmat, az Edda-énekeket, melyeket az elődök hagyatékához vezető kulcsokként kezeltek.²⁰

A náci korok tudományát a marxista-liberális tanok eredményének tekintették, minek okán bátran vonták be a mágia dimenzióit saját elméleteik igazolásához. Az Atlantisz-legendát is ki kívánták használni, hiszen önmagukban a felsőbbrendű, Atlantiszról elmenekült túlélők leszármazottait vélték felfedezni. Himmler a Harmadik Birodalmat egyenesen Új Atlantisszá kívánta emelni, amely fajában, tudományában és kultúrájában egyaránt tökéletes lesz majd.²¹

Az Ahnenerbe talán legeltorzultabb részlege a Hadtudományi Kutatóintézet volt, amely genetikai kutatásokat végezvén a felsőbbrendű faj tökéletesítését és az alsóbbrendűek hatékony kiirtásának módjait vizsgálta. A kutatóintézetet a Waffen SS pénzéből tartották fenn, Wolfram Sievers vezetésével. Számos, dachau rab halt keserves halált, alávetve a kísérleteknek. Vizsgálták többek között azt, hogy miként hatnak az emberre a légköri viszonyok, huszonegy kilométeres magasságban. A ciánkapszula kifejlesztése is ehhez a csoporthoz köthető. August Hirt etnológusprofesszor hallucinogén szerek hatásait vizsgálta kísérleti alanyain. A háború után százötven emberi csontváz került ki Hirt gyűjteményéből. Az Ahnenerbe lefoglalt iratait végül a nürnbergi perben is felhasználták, igaz, csupán annak vezetőjét, Sieverst ítélték általuk halálra.²²

A Lebensborn

Himmler 1933–34 között, tehát már a háború előtt is a lakosság nagy léptékű csökkenésére figyelt fel, amelyet főként a homoszexuálisok nagy arányára – szerinte minden tizedik férfi homoszexuális volt a korabeli Németországban (!) –, és az évi hat-nyolcszázezerre becsült abortuszokra vezetett vissza. Himmler ez utóbbiért is a kereszténységet tette felelőssé, mivel azokat a teherbe esett nőket, akik házasságon kívül hoztak a világra gyermeket, az ide tartozó vallások kiközösítették, noha az SS-vezér véleménye szerint mindez az ősi germán időkben még természetes volt, hiszen tovább erősítette a felsőbbrendű faj fennmaradását.²³

Az árják feltámadását a véreleg ellenőrzött SS-ben, illetve a fekete lovagok asszonyaiban látta, minek okán a birodalom anyagiakban is igyekezett támogatni azt, hogy az egyes családok minél több gyere-

20 Vö. *Uo.*, 21–23. és RIEDER, *I. m.*, 106–119. és *Hat náci mítosz*, Múltkor online = http://multkor.hu/20131128_hat_naci_mitosz?pldx=2

21 Vö. *Uo.*

22 Vö. NÉMETH, *Uo.*,

23 Lásd: NÉMETH, *Lebensborn. Az Életforrás egyesület*, Rubicon, 2006/10., 25.

ket vállaljanak. A párok ezer márkás házassági kölcsönéből például gyerekenként elengedtek kétszázötven márkát. A vállalt utódok száma azonban mégis az egyes családokra tartozott, Himmler pedig látványos eredményeket kívánt elérni, rövid idő alatt. Mivel az abortuszt meggátolni igyekvő törvények nem hoztak kellő eredményt, beharangozta a Lebensborn programot, amely először a hajadon anyák megvédését tűzte ki célul, azzal, hogy pártfogásba vette őket és születendő gyermekeiket is. Persze mindehhez hozzátartozik, hogy a gyerekek nevelése így állami kezekbe, Himmler kezébe került, aki hamar a szervezet vezetője lett. A Lebensborn később harcolt az abortusz ellen, és további támogatást nyújtott a sokgyermekes SS családoknak, hiszen a cél a mind nagyobb katonai és faji erő biztosítása volt.²⁴

Himmler a Lebensborntól nagyarányú népességnövekedést remélt; évi százezer születendő gyerekkel számolt. Kalkulációi szerint ez a tempó harminc esztendő alatt négyszázezerrel növelné a hadsereg létszámát, és több, mint nyolcszázezer márkával az állam bevételeit. Az SS tagok számára kötelezővé tették a szervezet támogatását, mely anyagi háttérének biztosításához számos magáncég és az állam is hozzájárult. Az első otthont 1936 augusztusában, a bajor Steinhöringben nyitották meg. Később, Németországon túl azon államokra is kiterjesztették a programot, amelyek ugyancsak értékes

Struktúra tanulmányok II. Egy kő kiegészítése, 2009, Perkő, Erdély, Románia

génállománnyal bírtak. Ilyen volt Dánia vagy Norvégia. Ez utóbbiban például tíz otthon működött, ami csak eggyel kevesebb a Németországban fellelhető intézmények számánál. A háború bukását látva az otthonok gyermekeit végül különböző családokhoz igyekeztek kijuttatni.²⁵

25 Vö. Uo., 27.

Zárszó gyanánt

A Harmadik Birodalom és Himmler bukása a náci okkultizmust is romjaiba döntötte, hiszen a kettészakadt világ mindkét pólusa olyan utakon haladt tovább, amelyek értelmetlen babonaságként és örületként tekintettek rá. A nyugati demokrácia fejlettsége és emberközpontú, kritikus liberalizmusa számára egyenesen nevetségessé vált az okkultizmus, a kelet vörös világképébe pedig éppúgy semmiféle túlvilági boszorkányság nem fért bele. Kellő distanciából és kritikus szemmel tekintve a múltra pedig ahhoz sem fér sok kétség, hogy mindez helyesen történt. Aki a sötétséget hívja segítségül, mindent elárul magáról. A világnak azonban mindig megvolt és ma is megvan az a szerencséje, hogy a korok mindegyikében akadt valaki, aki gyertyát gyújtott. A sötétség elűzéséhez pedig egyetlen gyertya lángja is elég.

Struktúra tanulmányok II. Egy kő kiegészítése, 2009, Perkő, Erdély, Románia

